

A Fővárosi Ítéltábla a Budapesti 384. számú Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Simon D. Gábor ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (**I.rendű felperes címe**) I. rendű, II.rendű felperes neve (uo.) II. rendű és kiskorú III.rendű felperes neve Dániel (uo.) III. rendű felpereseknek - az Orosz V. Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Orosz V. Sándor ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. (helyesen: 2019.) október 30. napján kelt 6.P.21.433/2017/51. számú ítélete ellen az I-III. rendű felperesek részéről 52. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi személyenként az I-II. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg - 15 napon belül - az alperesnek 20.000 (Húszezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

Kötelezi a III. rendű felperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - az alperesnek 80.000 (Nyolcvanezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A le nem rótt 240.000 (Kétszáznegyvenezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az I-II. rendű felperesek gyermeke, a 2007. augusztus 7-én született III. rendű felperes 2010. január 24-én belázasodott, ezért az alperes I. számú Gyermekklinikájának ambulanciájára vitték. Másnap, állapotának rosszabbodása miatt, a III. rendű felperes ismételt felvételre került az alpereshez, ahol rögzítették, hogy nyaki nyirokcsomói megnagyobbodtak, a mandulák bővérűek, vastagon lepedékesek, majdnem összeérők. A III. rendű felperes kórházi tartózkodása során mononucleosis infectiosát és aphtás stomatitist állapítottak meg, kiszáradt állapota miatt 2010. január 26-án és 27-én infúziót kapott, láza fokozatosan csökkent, január 28-án már csak hőemelkedése volt, január 29-én otthonába bocsátották. Az elbocsátását követő napon a III. rendű felperes bal keze felduzzadt, fájdalmassá vált, belázasodott, ezért a szülők visszavitték az alpereshez, ahol megvizsgálták, majd a ...kórház Sebészeti Osztályára irányították, ahol még aznap megműtötték a bal kéz phlegmonéja miatt. A III. rendű felperesen 2010. február 4-én ismét műtétet kellett végezni, ekkor az elhalt bőrt eltávolították, a bonyét és a kéztőszalagot átmetszették, sebrevíziót végeztek, és antibiotikumos kezelést alkalmaztak; az ismételt bakteriológiai tenyésztés során staphylococcus aureus tenyésztett

ki. A III. rendű felperes kezén a lágyrészek gyulladásos állapota a célzott antibiotikus és helyi kezelés hatására javult, lázталanná vált, 2010. február 17-én bocsátották otthonába. A műtétek során eltávolított lágyrészek kórszövettani vizsgálata alapján megállapították, hogy a bőr alatti zsírszövet gyulladása nagy valószínűséggel a branül körül kialakult gyulladás következtében jött létre. A gyermek bal alkarján egy 13 cm hosszú torzító heg, a kézháton egy 4 cm hosszúságú halvány heg látható, a bal kezének szorító ereje csökkent.

- [2] Az I-III. rendű felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperes megsértette az I-III. rendű felperesek személyhez fűződő jogait, ezért az I-II. rendű felperesek javára személyenként 2.500.000 forint, a III. rendű felperes javára pedig 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Állításuk szerint az alperes nem az elvárható gondossággal végezte a III. rendű felperes ellátását, emiatt a gyermek maradandó egészségkárosodást szenvedett, a szülők teljes és egészséges családban éléshez fűződő joga, illetőleg a pszichés megterhelés okán az egészséghöz fűződő joga is sérült. Állításuk szerint az infúziós kezelés során az alperes nem tartotta be a sterilitás szabályait, amellyel a gyermek bal kézhátán staphylococcus aureus fertőzést okozott. Ezen túlmenően elmulasztotta a III. rendű felperes kezének vizsgálatát, ezért nem ismerte fel a fertőzést, amely compartement syndromát okozott. Hivatkoztak a tájékoztatási kötelezettség megsértésére is, ugyanis az alperesnek tájékoztatnia kellett volna az I-II. rendű felpereseket arról, hogy korábban kerülhetett volna sor lázcsillapításra és a III. rendű felperes kezének jegelésére, illetőleg műtéti feltárássra, és ebben az esetben nagyobb esélye lett volna annak, hogy az egészségkárosodás ne alakuljon ki.
- [3] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Érvélése szerint az egészségügyi szolgáltató az olyan kockázatokért nem felel, amelyek észszerűen nem láthatók előre. Nem értelmezhető a tájékozott döntés az I-II. rendű felperesek által állított módon abban a helyzetben, ha egy beavatkozás szükséges és annak alternatívája nincsen. Hangsúlyozta, hogy az I. rendű felperes az infúziós kezeléshez való hozzájáruló nyilatkozatot aláírta, amelyben elismerte, hogy a szükséges tájékoztatást megkapta. Kiemelte továbbá, hogy mivel a III. rendű felperes a kórházból való elbocsátásakor semmi jelét nem mutatta annak, hogy a branül bemeneti nyílása elfertőződött volna, nem volt miről tájékoztatnia az I-II. rendű felpereseket. Utalt arra is, hogy az alperesi klinikán 2010. január 30-án elvégzett bakteriológiai vizsgálaton nem tenyésztett ki sem baktérium, sem gomba, és a branül helye a ... Kórházban elvégzett első feltáráskor sem mutatott fertőzésre utaló jeleket, az később, már nem az alperes gondozása alatt alakult ki.
- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. A Fővárosi Ítéletábla a .../5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A I-III. rendű felperesek fellebbezési eljárási költségét együttesen 75.000 forint plusz áfa összegben, az alperes fellebbezési eljárási költségét ugyancsak 75.000 forint plusz áfa összegben állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az elsőfokú bíróság határoz.
- [5] A megismételt eljárás során az I-III. rendű felperesek fenntartották keresetüket.
- [6] Az alperes érdemi ellenkérelme továbbra is a kereset elutasítására irányult.
- [7] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével a keresetet elutasította, és személyenként az I-II. rendű felpereseket 100.000 forint, a III. rendű felperest 200.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperes részére. Rendelkezése szerint a le nem rótt 1.400.000 forint illetéket és az állam által előlegezett 551.176 forint szakértői költséget az állam viseli.

- [8] Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában rámutatott: nem vitás, hogy a gyermek kezén az alperes által végzett ellátás során lágyrész fertőzés keletkezett, emiatt műtétet kellett végezni, és annak kismértékű funkcionális károsodás, továbbá esztétikai hátrány lett a következménye. Azt is megállapította, hogy mindez érintette a szülők egészséges családban éléshez fűződő jogát, tehát a kár és az okozati összefüggés megállapítható. Vizsgálni kell azonban, hogy az alperes a III. rendű felperes kezelése során felróható magatartást tanúsított-e. A szakértői vélemény alapján úgy foglalt állást, hogy nagyobb a valószínűsége annak, hogy az adott esetben kórházi fertőzés következett be, mint annak, hogy a gyermek hazabocsátása után történt a fertőződés. Az alperesnek ezért a kártérítő felelősség alóli mentesüléshez azt kellett bizonyítania, hogy a beavatkozás előtt megfelelő módon végezte el a bőrfelszín fertőtlenítését. Rámutatott arra, hogy a fertőtlenítés tényét az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) szerint nem kell dokumentálni, ezzel kapcsolatban dokumentációs hiányosság nem állapítható meg. A bizonyítékok értékelésénél az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg: életszerű az, hogy az alperes állítása szerint a fertőtlenítést végző tanú nem tudott visszaemlékezni a felperesekre; több, mint hét év után ez szinte lehetetlen. A tanú azonban határozottan állította, hogy a bőrfelszín fertőtlenítése minden kanülálás előtt megtörténik, és a hétköznapi tapasztalat is azt mutatja, hogy minden tűszúrás előtt sor kerül a bőr fertőtlenítésére. Utalt továbbá arra, hogy az I. rendű felperes mindvégig a gyermek mellett tartózkodott, nem alaptalan ezért az a feltételezés, hogy amennyiben fertőtlenítés nélkül végezték volna a tű beszúrását, ezt észlelte volna, és ebben az esetben bizonyosan jelezte volna az ellátó felé. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság figyelembe vette, hogy az infektológus szakkonzultáns véleménye szerint a fertőtlenítés elvégzését az is valószínűsíti, hogy a kanül használata mellett még nem volt látható gyulladás. Önmagukban ezek a körülmények, megítélése szerint nem jelentenének megfelelő szintű bizonyítottságot, együttesen azonban azt a meggyőződést alakították ki az elsőfokú bíróságban, hogy a bőrfelszín fertőtlenítése megtörtént.
- [9] Az elsőfokú bíróság a 2010. január 30-i, a gyermek ...kórházba történő esetleges késedelmes áthelyezésével kapcsolatban úgy foglalt állást, hogy az ezen a napon az alperes által alkalmazott kezelés összhangban állt a sebészeti irányelvekkel, amelyek szerint a kezdődő phlegmone kezelése konzervatív úton történik, a sebészi intervenció ellenjavallt, és csak akkor válik szükségessé a műtéti feltárás, ha a konzervatív kezelés ellenére 24 óra alatt nem következik be javulás, illetőleg ha a folyamat progrediál. A III. rendű felperes esetében a gyulladás részeként kialakult vizenyő képződés okozta leszorítódás indokolta az este elvégzett műtétet. Mindezek alapján az állapítható meg, hogy az alperest nem terheli felróható késedelem az ezen a napon végzett ellátással összefüggően. Az I-III. rendű felperesek hivatkozásával összefüggésben - amely szerint az alperesnél ezen a napon a polcolás és borogatás az ambuláns lap szerint is csak javaslatként került feltüntetésre, így nem igazolható, hogy az megtörtént - arra utalt, hogy az I-III. rendű felperesek arra vonatkozó állítást sem fogalmaztak meg, hogy a polcolás és a borogatás hiányával okozati összefüggésben károsodásuk következett be, ezért ezzel kapcsolatban szakértői bizonyításra nem volt szükség. Rámutatott arra is, hogy a polcolás és borogatás megtörténte nem tartozik az Eütv. szerinti dokumentációs kötelezettség körébe, kifejezetten javaslatként került rögzítésre a gyermek áthelyezése a gyermekkorházba is, ami kétségtelenül megtörtént. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az I-III. rendű felperesek indítványára kiegészített szakértői vélemény választ adott arra a kérdésre is, hogy jobb esélyei lettek volna-e a gyermeknek, ha néhány órával korábban kerül sor a műtetre, a szakértő ugyanis azt a választ adta, hogy orvosszakértői szempontból ezt nem lehet állítani.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I-III. rendű felperesek terjesztettek elő fellebbezést, és annak megváltoztatásával elsődlegesen az I-II. rendű felperesek részére személyenként 500.000 forint, a

III. rendű felperes részére 2.000.005 forint nem vagyoni kártérítés és járulécai megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Másodlagosan az alperes kártérítő felelősségének fennállását közbenső ítélettel kérték megállapítani. Harmadlagos fellebbezési kérelmük az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére, és a bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítására irányult. Negyedlegesen a perköltség összegét valamennyi felperes vonatkozásában a harmadára kérték leszállítani.

- [11] Jérelmezték az elsőfokú bíróság megállapítását a fertőtlenítés körében, ugyanis a rendelkezésére álló adatok alapján az alperes nem tudott eleget tenni a rá háruló bizonyítási kötelezettségnek, nem bizonyította, hogy megtörtént a fertőtlenítés, így nem tudta magát kimenteni a kártérítő felelősség alól, ugyanis a fertőtlenítésnek a dokumentációban nyoma sincs. A szakértőnek az a megállapítása, miszerint azt, hogy az eljárásrend esetleg nem került betartásra, és mulasztás történt volna, sem igazolni, sem cáfolni nem lehet, nem befolyásolja, hogy a fertőtlenítés elvégzése mellett szól az, hogy a kanül használatkor még nem volt látható gyulladás, ugyanis a szakközreműködő orvosszakmai szempontból ennek ellenére nem találta bizonyítottnak a fertőtlenítés megtörténtét. Arra hivatkozással sem lehet helye bizonyításnak, hogy a fertőtlenítés annyira evidens, hogy kizárt, hogy ne történjen meg. A bíróság csak köztudomású tényeket tekintett bizonyítás nélkül is igazoltnak, a bőr fertőtlenítése szűrés előtt azonban nem köztudomású tény. További hivatkozásuk szerint a tanúk vallomásaival sem tudta a fertőzés tényének megtörténtét az alperes igazolni, a tanúk ugyanis csak általánosságban nyilatkoztak arra, hogy a fertőtlenítés minden tűszűrés előtt megtörténik, de csak azért, mert ez egy olyan mechanizmus, amelyből nem szokott és nem kellene kimaradnia a fertőtlenítésnek, azt még nem szabad megtörténtnek tekinteni, különösen akkor, ha a fertőzés létrejött. Álláspontjuk szerint elvi élel kell kinyilvánítani, hogy szakmai szabály által előírt tevékenységet nem lehet bizonyítás híján megtörténtnek - és különösen szakmailag megtörténtnek - elfogadni csak azért, mert annak mindig meg kell történnie, és a bizonyítás egyébként nehéz lenne.
- [12] Az áthelyezési késedelem körében hozott döntést is kifogásolták. Állításuk szerint nem volt lehetséges megalapozott döntés meghozatala, ugyanis a szakértőnek arra kellett volna választ adnia, hogy ha pár órával korábban került volna műtetre a kiskorú felperes, úgy kizárható lett volna-e az, hogy kisebb műtéti feltárás is elegendő legyen, vagy elkerülhető legyen a további műtéti beavatkozás. Utaltak arra is, hogy a konzervatív kezelésből nem tudható, hogy mi történt meg, a szakértő véleményezte, hogy polcolás, borogatás és pulzoximéter felhelyezése, illetőleg lázcsillapítás és antibiotikum adás történt. Az antibiotikum, a lázcsillapítás és a pulzoximéter felhelyezése valóban szerepel az iratokban, a polcolás és borogatás viszont csak javaslatként került feltüntetésre, és nem igazolható, hogy ezek megtörténtek.
- [13] Az alperes fellebbezési ellenkérelme arra irányult, hogy a Fővárosi Ítéltábla az I-III. rendű felperesek fellebbezésében foglaltaknak ne adjon helyt. Álláspontja szerint a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a lehetséges és szükséges bizonyítást lefolytatta, a korábbi eljárási hibát kiküszöbölte, teljeskörűen az ítéltábla útmutatása szerint járt el. Abból, hogy az alperes kétséget kizáró módon a szakszerű fertőtlenítés megtörténtének tényének bizonyítását, mint lehetetlen nem teljesítette, nem az következik, hogy elzárta magát a bizonyítástól, hanem az, hogy természetes vélelem áll a fertőtlenítés mindenkor elvégzése mellett, amellyel szemben nincsen olyan perbeli körülmény, tény, amely ennek megdöntésére alkalmas lehetne. A természetes vélelmet erősíti az a körülmény, hogy ennek a mozzanatnak a dokumentálását a jogalkotó sem írta elő. Kiemelte a szakértő álláspontját, amely szerint a legnagyobb gondosság mellett is előfordul néhány vénás katéterrel kapcsolatos szövödmény, azonban az eredményből nem lehetséges az alperes mulasztására visszakövetkeztetni. Semmilyen alapja nincs annak a felperesi vélekedésnek, miszerint a fertőtlenítést nem, vagy nem szakszerűen végezte el az alperes. Állítása szerint fertőtleníteni a branülálást megelőzően nem az elvárható gondosság körében kell, hanem azért, mert ez elemi

szakmai követelmény, jogszerűségi szabály. Utalt arra is, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 339. § (1) bekezdése szerinti konjunktív feltételek egyidejű fennálltát az I-III. rendű felpereseknek kell bizonyítaniuk; a jogellenes eljárás - márpedig a fertőtlenítés esetleges hiánya ezt jelentené - a felperesi bizonyítási körbe tartozik.

- [14] Érvelése szerint a beteg áthelyezésére a szakma szabályai szerint, késedelem nélkül került sor. A dokumentált kórtörténet adatai alapján az áthelyezést megelőzően betegvizsgálat, kórházi felvétel, laboratóriumi vizsgálat, tüneti kezelés, sebészi konzílium és az áthelyezés megszervezése is megtörtént, az erről szóló részletes dokumentáció a perben rendelkezésre áll, erről a szakértő meghallgatása felesleges. Nem helytállóan, továbbá ellentmondásosan hivatkoznak az I-III. rendű felperesek a szakértő szóbeli meghallgatásának szükségességére, a szakértőtől nem volt több várható, mint annak megállapítása, hogy az orvosszakmai körülményekből az következik, hogy történt fertőtlenítés a branülálást megelőzően. Kiemelte: nem valós, hogy az alperesnek kellett volna bizonyítania a perben, hogy a szakma szabályai szerint járt el, mert az a jogellenesség körébe eső körülmény. Ezzel együtt a perbeli bizonyítottság szintjéig az alperes valószínűsítette, hogy a szakma szabályai szerint járt el, ezzel ellentétes következtetés levonására nincs alap.
- [15] A fellebbezést alaptalannak tartotta, mert az alperest marasztaló másodfokú ítélet meghozatalára nem kerülhet sor, ugyanis azösszecszerűséget érintő bizonyítás nem folyt, közbenső ítélet hozatala sem lehetséges, mert annak jogalapja nem áll fenn, de maguk az I-III. rendű felperesek is bizonyítási hiányosságokra hivatkoznak, az általuk indítványozott további bizonyítás - a szakértő személyes meghallgatása - ugyanakkor nem szakkérdésre irányul, attól nem várható az I-III. rendű felperesekre kedvező bizonyítási adat.
- [16] Álláspontja szerint a perköltség leszállítására sincs indok, az elsőfokú bíróság eleve csökkentett mértékben állapította meg annak összegét.
- [17] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírálv [a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régi Pp.) 228. § (4) bekezdés] megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a kereset elbírálásához szükséges mértékben lefolytatott bizonyítási eljárást követően, a feltárt peradatok alapján helyes tényállást állapított meg, azt ítélezésének alapjául a Fővárosi Ítéltábla elfogadta. Túlnyomórészt - az elsőfokú ítélet indokolásának az alábbiak szerinti módosításával - egyetértett a megfelelően alkalmazott jogszabályokra alapított okszerű jogi következtetésével is, az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat hiánytalanul értékelve hozta meg a keresetet elutasító döntését.
- [18] Az I-III. rendű felperesek fellebbezése megalapozatlan.
- [19] Amint arra a Fővárosi Ítéltábla a hatályon kívül helyező végzésében már utalt, az adott ügyben a régi Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az I-III. rendű felpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy a keresetben hivatkozott károsodásuk az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben következett be. Az Eütv. 77. § (3) bekezdése, valamint a káresemény bekövetkezte idején hatályos régi Ptk. 318. §, 339. § (1) és 348. § (1) bekezdéséből következően az I-III rendű felpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy a kár, a III. rendű felperes bal kezének lágyrész fertőzése, az annak következtében elszenvedett műtét, és a kialakult kismértékű funkcionális károsodás, illetőleg esztétikai hátrány az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben következett be. A perbeli esetben a kár, a III. rendű felperes maradandó egészségkárosodása nem volt vitatott, és annak bekövetkezése miatt a magatartás jogellenessége is megvalósult. Az alperes fellebbezési

ellenkérelmében kifejtett álláspontjával szemben a károkozás általános tilalmára tekintettel a kártérítési feltételként megkívánt jogellenesség külön bizonyítása szükségtelen: a károkozás ténye önmagában bizonyítja a magatartás jogellenességét. A károkért való felelősség szempontjából jogellenes minden olyan magatartás, amely károsodásra vezet, kivéve, ha a károkozó magatartás jogellenességét kizáró ok áll fenn (BDT2007. 1689.). A kár megtérítése iránti igény szempontjából a jogellenesség a kár okozásából következik, ugyanis - ha törvény kivételt nem tesz - minden károkozás jogellenes (a károkozás általános tilalma, neminem laedere elve) (BDT2005. 1261.). Az adott esetben az sem volt vitás, hogy a III. rendű felperes bal kezének lágyrész fertőzése az alperes által végzett ellátás során következett be, ezért az okozati összefüggés fennállását is helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, ahogy azt is, hogy ezért az alperesnek kellett bizonyítani a kimentés körében, hogy kezelés, az infúzió bevezetése előtti fertőtlenítés során, illetőleg a III. rendű felperes kezén jelentkező elváltozás gyógykezelésével összefüggésben gondosan járt el, illetőleg a károsodás a gondos eljárása mellett is bekövetkezett volna, azaz mulasztása nem áll okozati összefüggésben a bekövetkezett kárral.

[20] A Fővárosi Ítéltábla a hatályon kívül helyező végzésben már kifejtette: az Eütv. 136. § (1)-(2) bekezdéseiben foglaltakon túli elvárás lenne, ha az alperesnek egy beavatkozás minden apró mozzanatát - így az infúzió bekötését megelőzően a bőr fertőtlenítésének tényét - dokumentálnia kellene. Ez azonban nem változtat azon, hogy az előzőekben kifejtettek szerint az alperes tartozik bizonyítani a kimentés körében, hogy a III. rendű felperes ellátását, így a bőr fertőtlenítését is az elvárható gondossággal végezte. Az egészségügyi szolgáltató kártérítési felelősségének megállapítására irányuló polgári peres eljárásban is irányadó a régi Pp. szabad bizonyítást deklaráló alapelve; a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. Önmagában az a körülmény, hogy az alperes a fertőtlenítés tényét nem dokumentálta, és az előzőekben írtak szerint nem is kellett azt dokumentálnia, mindössze a bizonyítás egy módjától fosztja meg az alperest, de nem jár a bizonyítás lehetetlenülésével.

[21] Kétségtelen, hogy a meghallgatott tanú csak általánosságban nyilatkozott arról, hogy minden tűszúrás előtt sor kerül a bőr fertőtlenítésére, ami nem igazolja annak tényét, hogy az adott esetben is megtörtént a fertőtlenítés. Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben nem volt az I. rendű felperestől elvárható olyan figyelem az ellátás folyamatában, hogy észlelje és jelezze, ha a tű beszúrása előtt nem történt fertőtlenítés, ezért önmagában a szülői jelzés hiánya ugyancsak nem igazolja a fertőtlenítés megtörténtét. A jogi megítélés szempontjából döntő jelentősége annak van, hogy ... infektológus szakkonzultáns véleménye szerint azt, hogy mulasztás történt volna a fertőtlenítés során sem igazolni, sem cáfolni nem lehet, de a fertőtlenítés elvégzése mellett szól, hogy a kanül használata mellett még nem volt látható phlebitis (vénagyulladás). Ezt a tény - amint arra az elsőfokú bíróság is helytállóan utalt - alátámasztja az I. rendű felperes személyes nyilatkozata is, miszerint a gyermek 2010. január 29-ei hazabocsátásakor csak egy kis tűszúrásnyom volt látható a III. rendű felperes kézfejen. Az általános élettapasztalat alapján elfogadható az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása is, hogy fizikailag nem lehetséges a kézfejből az infúziós tűt a kézfejre történő rátekintés nélkül eltávolítani. Nem hagyható figyelmen kívül a szakkonzultánsnak az a megállapítása sem, miszerint fertőzés a legnagyobb gondossággal végzett fertőtlenítés mellett is bekövetkezhet, tehát önmagában a fertőzés ténye nem igazolja a fertőtlenítés elmaradását. Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, és okszerűen vont következtetést arra, hogy az adott esetben a tű beszúrását megelőzően a bőr megfelelő fertőtlenítése megtörtént.

- [22] Az elsőfokú bíróság mindenben helytállóan állapította meg, hogy az alperest nem terheli felróható mulasztás a III. rendű felperes 2010. január 30-ai, a ... Kórházba történő áthelyezését illetően sem. Az írásban kiegészített szakértői vélemény nem hagy kétséget afelől, hogy az alpereshez ezen a napon, 13 óra 2 perckor felvett III. rendű felperesnél kezdődő phlegmone volt észlelhető, a sebészi intervenció ellenjavalt volt, a korai stádiumban a konzervatív kezelésnek van jelentősége. Az ambuláns lap megfelelően igazolja, hogy az alperes elrendelte a III. rendű felperes kezének polcolását, nyugalomba helyezését, borogatását - ez utóbbit a fájdalom csillapítása érdekében. Az a körülmény, hogy ez az ambuláns lapon javaslatként került feltüntetésre, nem jelenti azt, hogy a III. rendű felperes kezének nyugalomba helyezése nem történt meg, hiszen a gyermek - utóbb megvalósult - áthelyezése a ... Kórházba is javaslatként került megfogalmazásra. A III. rendű felperesnél a folyamat progrediálása, a vizenyős duzzanat compartment szindrómává alakulása indokolta a 2010. január 30-án este elvégzett műtétet, az alperesnél a III. rendű felperes állapota nem indokolta a korábbi áthelyezését. Tekintettel arra, hogy az alperest az előzők szerint nem terheli felróható késedelem a III. rendű felperes áthelyezése kapcsán, az alperes már sikerrel kimentette magát a kártérítő felelősség alól, nem volt szükség annak vizsgálatára, hogy az alperes meg nem valósult mulasztásával okozati összefüggésben a III. rendű felperes szenvedett-e kárt, kisebb műtét is elegendő lett volna-e, illetőleg elkerülhető lett volna-e a műtét. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor az I-III. rendű felperesek további szakértői bizonyításra, a szakértő szóbeli meghallgatására irányuló bizonyítási indítványát szükségtelenként mellőzte a régi Pp. 3. § (4) bekezdése alapján, így az I-III. rendű felpereseknek az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelme sem lehetett megalapozott.
- [23] A Fővárosi Ítéltábla nem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására az alperes javára megítélt perköltség vonatkozásában sem, annak összegét az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), és (6) bekezdéseinek megfelelően az alperes jogi képviselője által ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban álló módon határozta meg.
- [24] Az elsőfokú bíróság tehát megalapozott döntést hozott, az írásban kiegészített aggálytalan igazságügyi szakértői vélemény megállapításaira figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására nem volt alap, a Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - az indokolás előzők szerinti pontosításával - a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [25] Az I-III. rendű felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért kötelesek a másodfokú eljárásban is irányadó régi Pp. 78. § (1) bekezdése, és 86. § (3) bekezdése alapján az alperes részére jogi képviselete ellátásáért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint - a 4/A. § értelmében áfa figyelembevételével - megállapított ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költség megfizetésére.
- [26] A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint az I-III. rendű felperesek személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2020. február 12.

. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s.k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s.k.
bíró